

Η Αυτοκτονία του Ατζεσιβάνο

Σικελιανός Άγγελος

Μαθητή του Βούδα

Ανεπίληπτα επήρε το μαχαίρι
ο Ατζεσιβάνο. Κ' ήτανε η ψυχή του
την ώρα εκείνη ολάσπρο περιστέρι.
Κι όπως κυλά, από τ' άδυτα του αδύτου
των ουρανών, μες στη νυχτιά έν' αστέρι,
ή, ως πέφτει ανθός μηλιάς με πράο αγέρι,
έτσι απ' τα στήθη πέταξε η πνοή του.

Χαμένοι τέτοιοι θάνατοι δεν πάνε.
Γιατί μονάχα εκείνοι π' αγαπάνε
τη ζωή στη μυστική της πρώτη αξία,
μπορούν και να θερίσουνε μονάχοι
της ύπαρξής τους το μεγάλο αστάχυ,
που γέρνει πια, με θείαν αταραξία!

(από τον *Λυρικό Βίο*, Ε', Ίκαρος 1968)